

[dnevnik.si](https://www.dnevnik.si)

Slovenija 20 let v Natu

4–5 Minuten

Slovenija je z razpadom SFRJ leta 1991, kar se je zgodilo po zaslugi razpada Varšavskega pakta in Sovjetske zveze, lahko postala neodvisna in suverena država, saj je prav hladna vojna med Natom in Varšavskim paktom od 1949 naprej ves čas vzdrževala in omogočala obstoj socialistične Jugoslavije.

Ko smo 1991 v Sloveniji dosegli svojo suverenost in lastno državo po 1500 letih sanj slovenskega naroda na sončni strani Alp, smo jo praktično takoj prodali Američanom preko Nata, formalno s podpisom pogodbe 2004, dejansko pa že od 1994 naprej v okviru pristopnega procesa Partnerstvo za mir, ko so nam Američani že od samega začetka diktirali kakšno vojsko in državo naj imamo. Tako so nam Američani odredili, da se ukinejo oklepne enote in da kupujemo njihovo orožje.

Drugi hud žebelj v krsto vojaške suverenosti in zmogljivosti vojaške varnosti države so nam Američani zabili z zahtevo o ukinitvi naborništva in vzpostavitvi poklicne vojske leta 2004, ki se je po 20 letih pokazala kot največja napaka za slovensko vojsko, saj je s tem ukinila vojaško rezervo, najpomembnejši dejavnik vojaške varnosti Slovenije. Danes ima slovenska vojska v stalni sestavi na papirju samo 2200 vojakov in 3000 starešin (častnikov in podčastnikov) ter 1000 civilistov zaposlenih v

vojski (vojaški uslužbenci in civilne osebe), ki niso vojaške osebe, na njih ne moraš računati, da bi v vojni uporabili orožje. Imamo popolno zgrešeno že razmerje med vojaki in starešinami saj imamo za polovico več starešin – poveljujočega kadra kot izvrševalcev – vojakov. Tega nima nihče na svetu. Ob tem, da vojaške stroke ni, nimamo vojaških šol, vse je zmešano in povampirjeno z militantnimi civilisti v vojski.

Poklicna vojska v Sloveniji se je pokazala kot največji polom države na področju varnosti, saj nimamo niti ene najmanjše vojaške enote, ki bi obstajala 24 ur na dan, vse dni v tednu. Praktično lastne vojske v državi nimamo, še manj vojaške varnosti. Letošnji obrambni proračun znaša kar 1,064 milijarde evrov, kar je 1,44 odstotka BDP, in Slovenija danes daje za vojsko, ki dejansko ne obstaja, polovico obrambnega proračuna Jugoslavije leta 1990. SFRJ pa je takrat imela v stalni sestavi 180.000 pripadnikov oboroženih sil, od tega 100.000 vojakov nabornikov in nekaj malega poklicnih vojakov ter še 3 milijone rezervistov. In vse to je Jugoslavija vzdrževala s samo 2,2 milijarde evrov obrambnega proračuna.

Slovenija danes s polovico obrambnega proračuna Jugoslavije, ki je bila po vseh osnovnih kriterijih 12-krat večja kot današnja Slovenija, niti v osnovi ne zagotavlja nadzora svojega zračnega prostora, samo na papirju izvaja nadzor teritorialnega morja (edina vojaška ladja je že dve leti na popravilu v Italiji), 2200 vojakov pa glede na svojo starost, vojaško nekompetentnost in na angažiranost na neke brezzvezne misije v tujini, ne more zagotoviti varnostnega nadzora niti na 10 km državne meje, kaj šele nadzor nad kopenskim teritorijem države. Poraz na celi črti. Za primerjavo, v času Jugoslavije leta

1991 je bilo v Sloveniji za njeno vojaško varnost razporejenih 21.000 pripadnikov stalne sestave JLA in kar 150.000 rezervistov Slovencev (80.000 razporejenih rezervistov v JLA, 70.000 rezervistov v TO). Sedaj imamo samo 900 pogodbenih, plačanih rezervistov, kar je noro, ker vojaška varnost države mora biti zakonska, državljanska dolžnost, ne pa plačana storitev. Razmerje sedanjih rezervistov glede na 1991 je 1:166, tako hudo smo vse zafurali in vrgli v stran.

Z vojno v Ukrajini zadnji dve leti in štiri mesece se je Slovenija s pošiljanjem svojega orožja in streliva ter opreme v Ukrajino še polovično razorožila ter tako zadala še bolj uničujoč udarec vojaški varnosti države že na področju orožja, ko vojakov sploh več nimamo.

V natovski pogodbi je v 13. členu določeno, da lahko članica Nata po 20 letih pogodbenega članstva samo obvesti Nato, da izstopa in po enem letu od takrat bi Slovenija bila nevtralna, suverena in svobodna država po vzoru Avstrije. To bi za Slovenijo bila rešitev in prvi pogoj, da si povrnemo suverenost, ne pa, da smo samo tuji hlapci.

Anton Peinkihar, Ljubljana